

28-07- ΕΣΠΕΡΑΣ

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ, καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
† Εἰρήνης τῆς ἀσκησάσης ἐν τῇ μονῇ τοῦ Χρυσοβαλάντου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

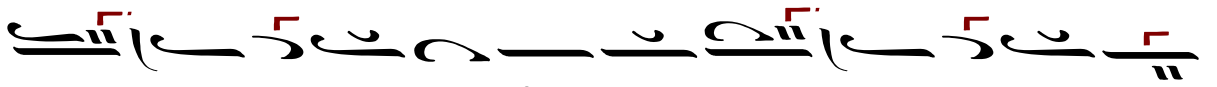

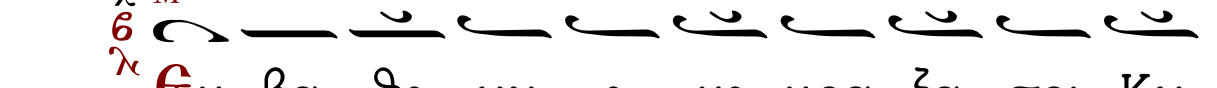
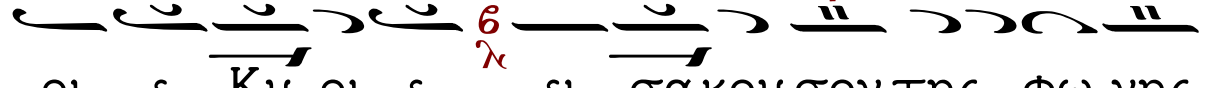
ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰ δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους η' καὶ
ψάλλομεν Σπχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ᾠχος ᾠ Πα

^π_χ^B
^π_ρ
 Κυ ρι ε ε κεκρα α ζα προ ο ος σε ε
 ει σα α κου ου ου σο ο ονμου ει σακου σο
 ονμου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε
 ε κεκρα α ζα προ ος σε ει σα α κου
 σο ο ονμου προ σχες τη φω νη η η τη ης
 δε η σε ω ω ω ωςμου εν τω κε κρα γε
 ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ονμου
 ου Κυ υ ρι ι ε ε
⁶_λ^M^B
⁶_λ
 Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ

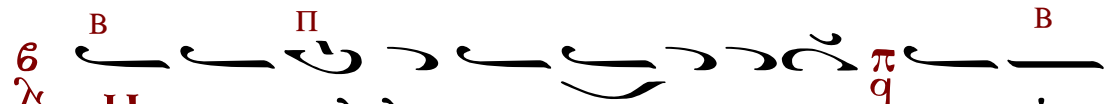

 χη η η μου ως θυ μι α α α μα α

 ε νω πι ο ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις

 τωων χει ει ει ρω ω ω ω ν μου θυ σι

 ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α

 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

 Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

 ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

 μου Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς ἀγνείας τό σκήνωμα, τῶν χαρίτων
 τὸ τέμενος, τὸ λαμπρόν τοῦ Πνεύματος
 ἐνδιαίτημα, τῶν ὑπέρ νοῦν ἀναβάσεων, τρυγόνα
 τὴν ἄμωμον, τὴν ἀφ' ὕψους ἀρετῶν,
 μελωδοῦσαν τοῖς πέρασι τῆς ἐν πνεύματι,
 πολιτείας τὰς θείας ἀντιδόσεις, τὴν θεόσοφον
 Εἰρήνην, μελωδικῶς εὐφημήσωμεν.

^{6λ} ^B ^Π ^B
 της α γνειας το σκηνω μα των χα
 ρι των το τε μενος ^{6λ} το λαμπρον του Πνευ
 ματος εν δι αι τη μα ^Π των υ περ νουν α
 να βα σε ων τρυ γο ο νατην α μωμον
 την αφ υ ψους α ρε των ^Δ με λω δου ου σαν
 τοις πε ρα σι της εν πνευ μα τι ^{6λ} πο λι
 τει ει ας τας θει ας αν τι δο σεις την
 θε ο σο φον ει ρη η η νην ^Δ ^B με λω δι κω ως
^M
 ευ φη μη σω μεν ^{6λ}
^χ ^{6λ} ^{6λ}
 Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον
^χ ^{6λ} ^{6λ} ^{6λ}
 τα εις την φω νην της δε η σε ως μου ^{6λ}

Ἡ ἐν κάλλει τοῦ σώματος, τῆς ψυχῆς τὴν εὐπρέπειαν, ὡς παρθένος ἀμωμος ὑπεμφαίνουσα, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, ἀφθόρως μεμνήσθεις, ὡς σφαλεῖσα γεηράς βασιλείας ὡς ἔοικεν· ὅθεν ἔσπευσας, ὡς πολύτιμον προίκα καὶ ἁγίαν, τῷ ἀχράντῳ σου νυμφίῳ προσαγαγεῖν τὴν σὴν ἄσκησιν.

 Η εν καλ λει του σω μα τος της ψυ

 χης την ευ πρε πει αν ως παρ θε νος α α μω

 μος υ πεμ φαι νου σα τω Βα σι λει των Δυ

 να με ων α φθ ο ρως με μνη στευ σαι

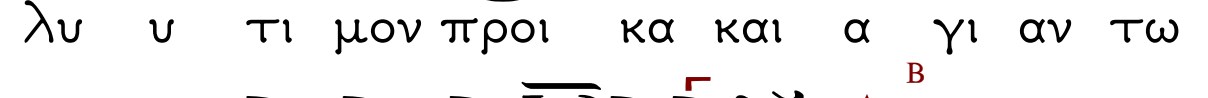
 ως σφα λει σα γε η ρας βα σι λει ει ας ως

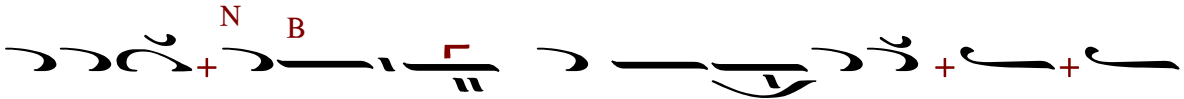
 ε οι κεν ο θε ν ε σπευ σας ως πο

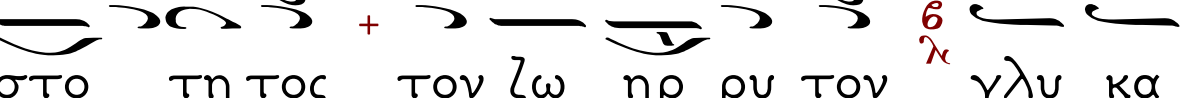

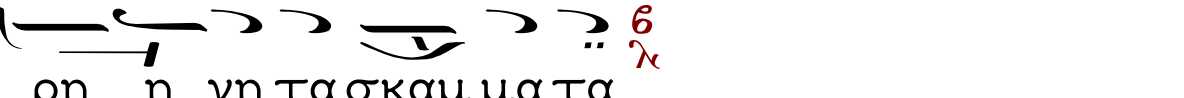
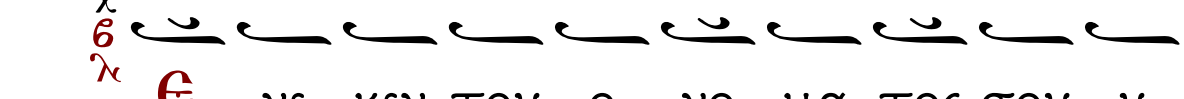

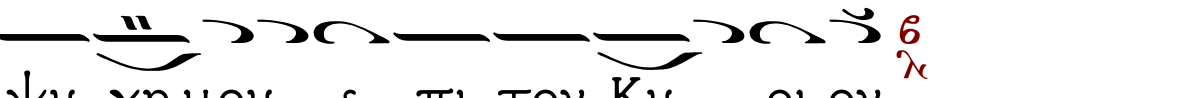

 λυ υ τι μον προι κα και α γι αν τω

 α χραν τω σου νυμ φι ι ι ω προ σα γα

 ζον τας ως νε ε κταρου ρα νιον ως α

 θα να τον τρυ φην της του Λο ο γου χρη

 στο τητος τον ζω ηρ ρυ τον γλυ κα

 σμο ον τοις πι στως υ μνο λο γου σι των

 εν θε ων σου α γω ω ω νων μη τερ ει

 ρη η νη τασκαμματα

 νε κεν του ο νο μα τος σου υ

 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η

 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

 ψυ χημου ε πι τον Κυ ρι ον

Ως ειρήνης ἐπώνυμος, τῆς ειρήνης τὴν
 ἔλλαμψιν, γαληνῶς πρυτάνευσον εἰρηνώνυμε,
 τοῖς ἐν τῷ σκότει καθεύδουσι, κακίας καί

μήνιδος, καὶ ὀδήγησον ἡμᾶς, πρὸς εἰρήνης τὴν
εἴσοδον, ὥς ἂν φθάσωμεν, πρὸς εἰρήνην ἧς ὄριον
οὐκ ἔστι καὶ δοξάσωμεν Εἰρήνην, τὸν τὴν εἰρήνην
πηγάζοντα.

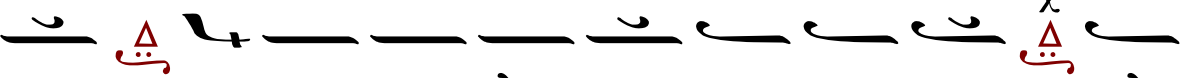
^B ^Π ^B
⁶ ^π
^λ ⁹
 Ὡς εἰ ρη νης ε πω νυ μος της εἰ
 ρη νης την ελ λαμ ψιν ⁶ γα λη νως πρυ τα α
^λ ^Π
 νευ στον εἰ ρη νω νυ με τοις εν τω σκο τει
^N ^B
 κα θευ δου σι κα κι ι ας και μη νι δος
^Δ
 και ο δη γη στον η μας προς εἰ ρη η νης
⁶
 την εἰ σο δον ως αν φθα σω μεν προς εἰ
^M
 ρη η νην ης ο ρι ον ουκ ε στι και
^Δ ^B
 δο ξα σω μεν Εἰ ρη η η νη τον την εἰ ρη η
^M
 νην πη γα ζον τα ⁶
^λ

Ἔτερα Προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

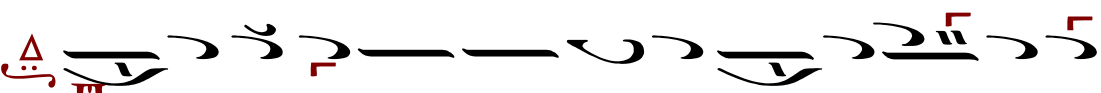

 Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ

 πι σα τω Ισ ρα η λ ε πι τον Κυ ρι ον

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν
 νῦν τὴν Εἰρήνην; τῆς Καππαδοκίας τὸ
 Βλάστημα, καὶ Χρυσοβαλάντου τὸ καύχημα, τὴν
 τοῦ Βυζαντίου θυμηδίαν· τὸ κλέος, Μοναστριῶν
 καὶ ὑποτύπωσιν· τὴν βάσιν, Ἀσκητριῶν καὶ
 χειραγώγησιν. Ταύτην γάρ ὁ Δεσπότης,
 φωτισμοῦ ἀρρήτου, κατηξίωσεν ἀληθῶς, ἡμῶν
 προμηθούμενος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

 Ποι οι οις ευ φη μι ω ν στε εμ μα α α

 σιν α να δη σω μεν νυν τη η η ν Ει ρη η

 νην της Καπ πα δο κι ας το βλα στη η μα

καὶ Χρυσοβαλααντου ου το κα α αυ

χη η η η μα την του Βυ ζαν τι ου θυ

υ υ μη δι ι αν το κλε ος Μο να στρι

ων και αι υ πο τυ υ υ πω ω ω σιν

την βα σιν Α σκη τρι ω ων και αι χει ρα γω ω

ω γη η η η σιν ταυ την γα αρ ο ο ο Δε

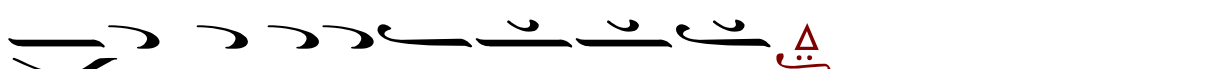
σπο ο της φω τι σμου α αρ ρη η η του

κα τη ζι ω σεν α λη θως η μων προ μη

θου με ε νος ο ε χων το με ε γα α ε

ε ε λε ε ε ε ος

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

 ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και

 αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα

 σω των των α νο μι ων αυ του

Ποίοις μελωδικοῖς ἄσμασι, μακαρίσωμέν σε τὴν Εἰρήνην; τὸ τῆς ἐγκρατείας γεώργιον, καὶ τῆς ἀπαθείας τό ὄργανον, τῆς διπλῆς ἀγάπης τὸ ταμεῖον· τὴν στήλην, τῶν ἀρετῶν τὴν θεοτύπων· τὴν βρύσιν, τῶν ἰαμάτων τὴν πολύρρυτον, τὴν ἀναβλύζουσαν κόσμῳ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ῥώσιν ἀφθονον ἔσαεί, καὶ πάθη ὀλέθρια, τῶν δαιμόνων ἀφανίζουσα.

Ποιοις μελωδικοις ασμασι μακα

 ρι σω μεν σε ε ε τη η η ν Ει ρη η ν η ν

 το της εγ κρα τει α α ας γε ω ω ω ρ

 γι ι ι ι ον και της α πα θει ει ει ει

ας το ο ο ορ γα α α νον της δι πλης
 α γα πη ης το ο ο τα μει ει ον την στη
 λην των α ρε τω ων τη ην θε ο τυ υ υ
 πω ω ω τον την βρυ σιν των ι α μα α
 τω ων την πο λυ υ υρ ρυ υ υ τον την
 α να βλυ ζου σαν κο σμω ψυ χω ων και αι αι σω
 μα α των ρω σιν α αφ θο νον ε σα ει
 και πα θη ο λε θρι ι α των δαι μο νων
 α α φα α νι ι ι ζου ου ου σα
^χ
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ^χ
 ε παι νε σα τε Αυ τον παν τε ες

οι λα οι

Ποίοις ὕμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμέν σε τὴν Εἰρήνην; τὴν ἀγγελικῶς ἀναλάμψασαν, καὶ τὸν πονηρὸν ἀμαυρώσασαν, τοῦ φωτός τοῦ θείου τὴν λυχνίαν· τὸ ἄνθος, τῆς καθαρότητος τὸ εὖοσμον· τὸ ρόδον τῆς ἀφθαρσίας τὸ μυρίπνοον· περιστεράν τὴν ἁγίαν, τὴν κεχρυσωμένην, τὰ μετάφρενα ψαλμικῶς, καὶ πετάσασαν, καλιάν πρὸς ἔπουράνιον.

οι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ω ω ν κα α
 α α α λ λ ε ε ε ε σι ι ν α νυ μνη η σω ω
 ω ω μεν σε ε ε τη η η ν ει ρη η νη ν
 την αγ γε λι κω ω ως α να λα α μ
 ψα α α σαν και τον πο νη ρο ο ο ν α
 μαυ ρω ω σα α α σαν του φω τος του

ϑει ου ου τη η ην λυ χνι ι αν το α α
 α αν θο ο ος της κα θα ρο τη το ος το ε
 ε ευ ο ο ο ο σμον το ρο ο ο ο δο ο
 ον της αφ θαρ σι ας το ο μυ ρι ι ι ι πνο
 ο ο ο ον πε ρι στε ρα αν τη η ην α
 γι ι αν την κε χρυ σω με νην τα με τα
 α φρε να ψα λ μι ι κως και πε τα σα σαν κα
 λι αν προς ε ε που ου ρα α α νι
 ι ι ι ον
 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος
 αυ του εφ η μας και η α λη θει α

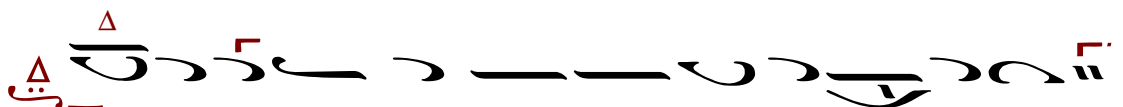

 του Κυ ρι ου με ε νει εις το ο ο ναι ω ω

 να

Ποίοις πνευματικοῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμέν σε Πανοσία; σὺ γάρ τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως, νύμφη εὐπρεπῆς ἐχρημάτισας, ἀπανθούσης δόξης μακρυνθεῖσα· ἐντεῦθεν, θείων θαλάμων κατηξίωσαι, ὀρῶσα τοῦ σοῦ νυμφίου τὴν λαμπρότητα, ἧς τέως ἐφιεμένη, ἀρετῶν τῷ κάλλει, καθωράϊσας σεαυτὴν· διὸ καὶ δεδόξασαι ἐν σημείοις τε καὶ τέρασι.

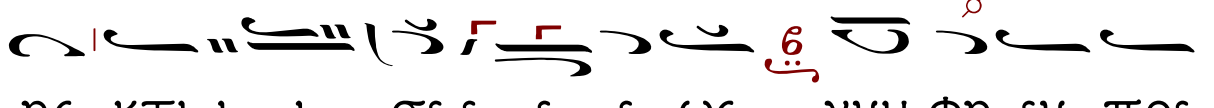
Ποι ο ι ο ι ο ις πνευ μα τι κοι ο ις με ε λε ε

 ε ε σιν ευ φη μη σω μεν σε ε Πα α α νο

 σι ι α συ γαρ του Δε σπο ο ο ο του τη

 ης κτι ι ι σε ε ε ε ως νυμφη ευ πρε

 πη ης ε ε ε χρη μα α τι ι ι ι σας α

παν θου σης δο ο ζης μα ακρυν θει ει ει ει

σα εν τε ε ε ευ θε εν θειων θα λα α

μω ων κα τη ζι ι ι ι ι ω ω ω ω σαι

ο ρω ω ω σα α του σου Νυμ φι ι ου

ου την λαμ προ ο ο ο ο τη η η η τα

ης τε ως ε φι ι ε με ε νη α ρε

των τω ω κα αλλει κα θω ρα ι σας σε

ε ε α α α αυτην δι ο και δε δο ζα α

σαι εν ση μει οισ τε και τε ε ε ρα α α

σι

οἰς υμνηησωμεεν λεεεεε
 γοοοντες χαιαιαιαιροι οι οις των
 αρετω ω ω ω ων ο ο κα ανω ω
 ω ων και θειει ω ω ων δωρεων
 Π
 τονη τονον αλααβααα
 στρον χαιαιαιροις λαμπαας ποοο
 λυυφωωωτος ητω φωτι των εερ
 γων σου τους πιστους καααταυγααα
 ζου ου ου ου σα χαιαιαιαιροις της παρ θε
 νι ι ι ας το κρι ι νον το ο ε ευ
 ω ω ω δε ες και της αι ω νι ι ι ου ει

ρη νης α α αρ μο ο νι ι ι ι ι α α
 και νυν ει ρη νη θε ο ο ο ο σο ο ο
 φε λαμ πρως πα ρι στα α με ε ε νη Χρι
 στω ω ω ω ω τω θε ε ε ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω μη παυση η μιν
 δω ρου με ε ε νη η ει ρη νην α
 α δι α α πτω ω ω ω τον και το
 με ε ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

φυ υσει Θε ο ο οος υ πα α αρχων
 και φυσει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ωπος δι ι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλεν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συγ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μνη η η παμ μα κα α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η
 η η η ναι τας ψυ χα α α ας η

η η η μ ω ω ω ω ω ν

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν.

Ἦχος Δι

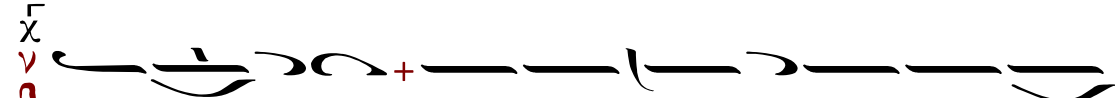
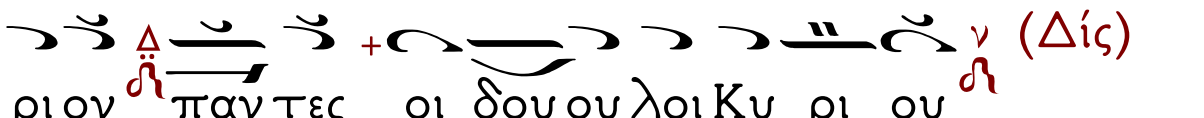
^πχ ^Δ ^Β ⁶
 Φως ἰλαρόν αγιασδοοοζης
 αθαα ναα του Πατρος ουρα νι
 ιιου αγιου μακαρος Ιησου
 ου Χρι ιιι στε ελθοοοο
 οοντες επιιτηνηλιουδυυυ
 σιν ιδοντες φως εσπερινον υ
 μνου ουμεν Πατεερα Υιοον και αα
 γιοον Πνευμα Θεοον Αζιο
 οον σε εν παασι και ροις υμνει ει ει
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

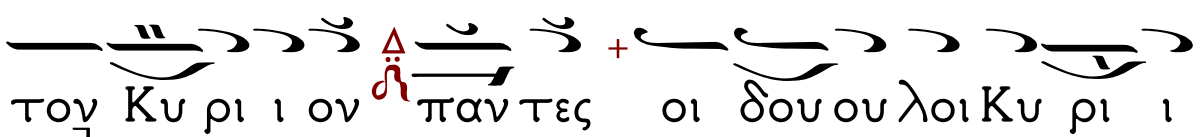
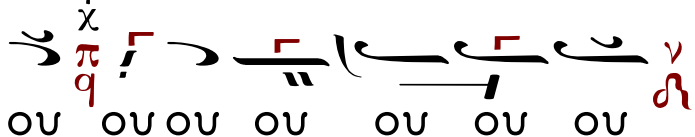
ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
 Τῆς Κυριακῆς ἑσπέρας.

ᾠχος λ' α' Νη

 I δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ

 ριον παντες οι δουουλοι Κυ ρι ου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.

 I δου δη ευ λο γει ει τε

 τον Κυ ρι ι ον παντες οι δουουλοι Κυ ρι ι

 ου ουου ου ου ου

Προκείμενον.
Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας.
ᾠχος δ'.

ᾠχος ᾠ̇ Δι̇

^{χ̇}
ⲁ̇ ⲕⲩ ⲩ ρι ος ει σα κου σε ται μου

ⲁ̇ εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το

→ ⲉ̇ (Δίς)

ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. ^{χ̇}
ⲉ̇ ⲕⲩ ρι ος ει σα κου σε ται μου

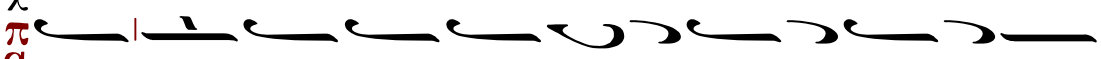
ⲉ̇ εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο

→ ⲁ̇

ον

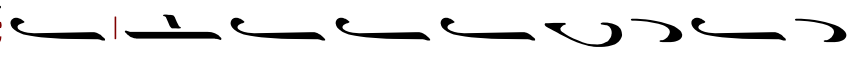
Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας. Προκείμενον.

ᾠχος ἔ̣ Πα̣

^{χ̣}
^{π̣}
^{q̣}

 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
 ζει με ^Δ
 πα σας τας η με ρας της ζω ης μου ^{π̣}
 (Δίς)

Στίχ: **Κ**ύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
 κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ^{χ̣}
^{π̣}
^{q̣}

 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
 τα δι ω ζει με ^Δ
 πα σας τας η με ρας της ζω
 η ης μου ^{χ̣} ¹ ² ⁴
 ου ου ^{π̣}
^{q̣}

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Προκείμενον.

ᾠχος λ̣η̣ — Κε̣

^{χ̣}_{η̣} ^q **Θ**ε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον

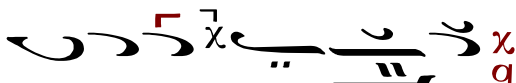
^{ν̣}_{η̣} με και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις

^{χ̣}_{η̣} (Δίς)
με

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣}_{η̣} ^q **Θ**ε ος εν τω ο νο μα τι

 σου σω σον με ^{ν̣}_{η̣} και εν τη δυ να μει σου κρι

 νει ει εις ^{χ̣}_{η̣} με ^{χ̣}_{η̣} ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.
 Προκείμενον.

ᾠχος λα. Βου

^χ
^Δ
 Η βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
 ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
 (Δίς) ^ε
 την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη,
 ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. ^χ
^ε
 Η βο η θει α αμου πα ρα
 Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην ^Δ

Ἐσπέρας Προκείμενον.
Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Βαρύς ᾠ

^χ_Γ
Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει ^Δ_Λ το ε

 (Δίς)
λε ο ος σου προ φθα α σει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ^χ_Γ
Θε ος αν τι λη η πτωρ

μου ει ει ^Δ_Λ το ε λε ο ος σου προ φθα α σει με ε

ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΛΑ΄10, 26)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρουμένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γέωργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἴσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ε', 15-23 & Ϛ', 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ

κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε
δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ
κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ
ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ
κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ
Ἵψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τό Ανάγνωσμα.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος, εάν φθάση τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον, οὐ τό πολυχρόνιον, οὐδέ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτροται. Πολιά δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καί ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος, ἠγαπήθη· καί ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μή κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γάρ φαυλότητος ἀμαυροί τά καλά, καί ρεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεῖς ἐν ὀλίγω, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δέ λαοί ἰδόντες καί μή νοήσαντες, μηδέ θέντες ἐπί διανοία τό τοιοῦτον, ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καί ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀυχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

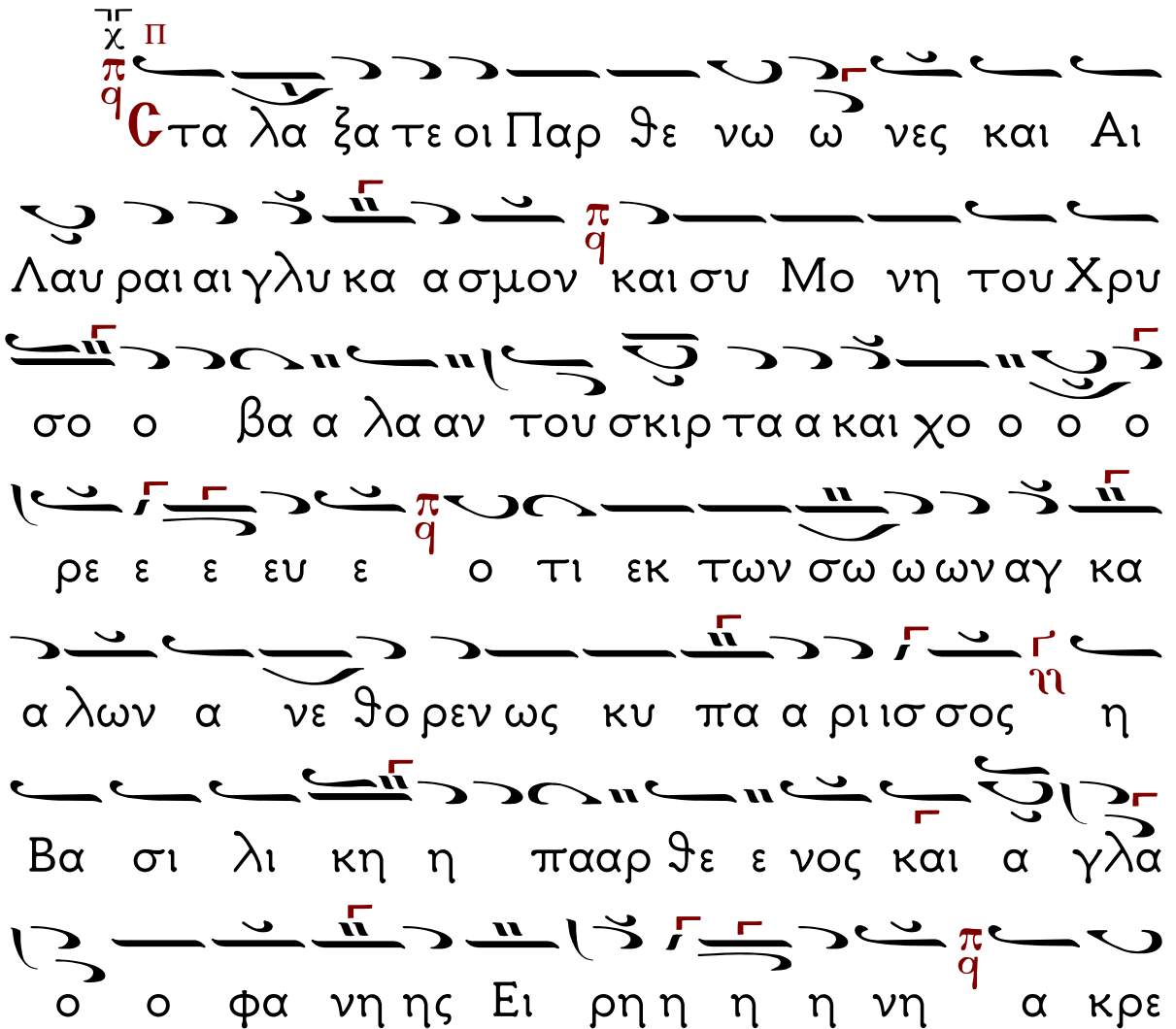
πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καί
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἦχος ἧ Πα

Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελο. Ἦχος α'.

 C τα λα ζα τε οι Παρ θε νω ω νες και Αι
 Λαυ ραι αι γλυ κα ασμον και συ Μο νη του Χρυ
 σο ο βα α λα αν του σκιρ τα α και χο ο ο ο
 ρε ε ε ευ ε ο τι εκ των σω ωων αγ κα
 α λων α νε θο ρεν ως κυ πα α ρι σσος η
 Βα σι λι κη η πα αρ θε ε νος και α γλα
 ο ο φα νη ης Ει ρη η η η νη α κρε

μων η εκ λα αμ προς της τα πει νω σε ως το
 υ περ φυ ε ες σε μνο λο ο ο γη η η
 η μα της υ πο μο ο νης η α κα τα σει ει
 στος κρη η η πικ η α κε νω τος πη γη
 τω ωων θαυμα α των και της δι δα α
 σκα α λι ι ας α η δων η κα α λ λι κε ε
 ε ε λα α α α δος υφ ης πο δη γε του με
 ε ναι Αι φι λο μο να χοι ψυ υ χαι ευ τολ
 μως α να βαι νου σι ιν α πο των ε
 ε πι ι γει ει ω ων εις τα α ου ρα α α α
 νι ι ι ι α α α α

Θεοτόκε Παρθένε.

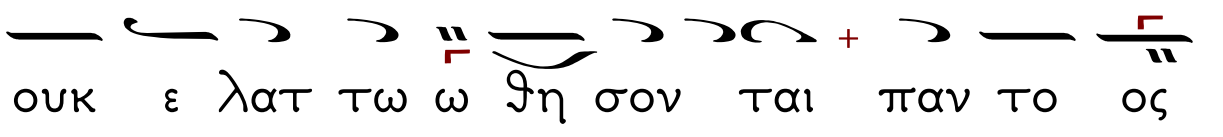
Ἦχος λη΄ — Κε

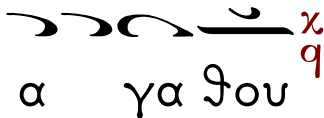
^πχ^Δ ^κ ^φ ^Δ ^κ
 Θε ο το ο κε ε ε Πα αρ θε ε ε
 νε χαι αι αι αι ρε ε ε ^Μ ^ο ^κ Κε χα ρι τω με
 ε νη η η η Μα α ρι ι ι α ^π ^φ ^Π ο Κυ υ υ υ
 ρι ι ος με ε τα α σου ου ^κ ^π ^φ ευ λο ο ο ο
 γη η με ε ε ε νη ^κ ^φ ^Δ ^ο ^Π ^κ Συ υ ε ε εν γυ
 υ ναι αι αι ζι ^κ ^φ ^Π ^ο ^κ και ευ λο ο ο ο γη η
 με ε ε ε νος ^κ ^φ ^Π ^ο ^κ ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
 λι ι α ας σου ου ^κ ^φ ^Π ^ο ^κ ο ο ο ο ο τι ^κ ^φ ^Π ^ο ^κ Σω
 τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες ^κ ^φ ^Π ^ο ^κ
^Π ^κ ^φ ^Π ^ο ^κ τω ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω

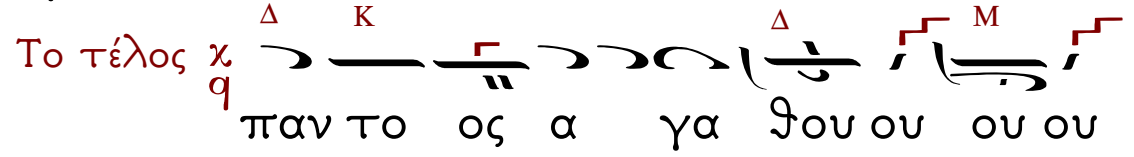

 Π
 ω ων

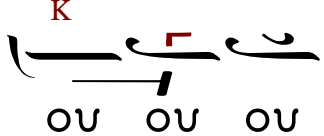

 Κ
 Πλουσι οι επτωχευσαν και επεινα

 χ q
 σαν οι δε εκζητουντες τον Κυριον

 ουκ ελαττωωθησονται παντος

 χ q
 αγαθου

 Δ Κ Δ Μ
 Το τέλος παντος αγαθου ου ου

 Κ
 ου ου ου

ριπνοος θεω ρι ι ας και πρα ξε ως η μυ
 ρο θη η κη του σε πτου ου α γι α σμα
 τος η την α υ λον δι α πνεε ου σα
 ευπνοι οι αν α ανθος το ευ ω δε στα
 τον και ρο οδον το εμ ψυχον ο προ ση νε
 χθη τω ω λο ο ο γω ο σμη α γνη η ευ α
 πο δε εκτος αυ τον εκ δυ σω ω πει ει ταις
 ψυχαις η μων δο ο θη η ναι το με γα ε
 λε ε ος

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

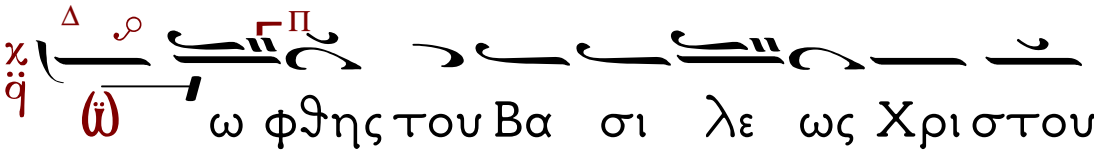
Χαίροις ἡ νοητὴ ἀηδών, ἡ λογικὴ περιστερά καὶ περίδοξος, τρυγών ἡ ὠραιότατη,

ρω τι που νυμ φι ε μου που ποι μαι αι νεις
 τους αρ να ας σου δει ει ζον κα μοι την ο
 ψιν σου και λε ε ζον μοι αρ ρη τα ο τι τερ
 πνη σου η η θε ε ε α και η φω νη η
 σου ζω ηρ ρυ υ τος αυ τον εκ δυ σω ω
 πει ει τοις τι μω σι σε ει ει ρη η νη δου
 ναι συ γχω ρη σιν

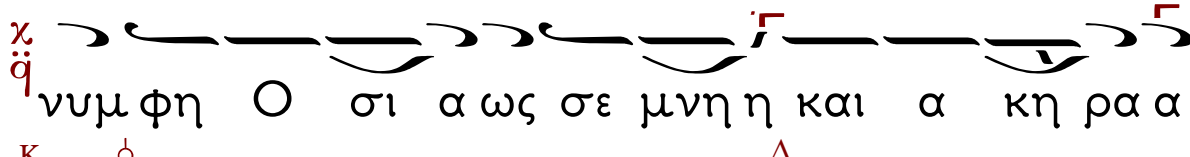
Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

ᾠφθης τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ νύμφη Ὁσία, ὡς σεμνή καὶ ἀκήρατος, ἀγνείας πεποικιλμένη, καὶ ἀρετῶν καλλοναῖς, ὠραιζομένη θείῳ Πνεύματι· διὸ καὶ ἐβόας σοι, τὰ τοῦ Ἄσματος ῥήματα: Δεῦρο πλησίον, ἐκ Λιβάνου ἀσκήσεως, δεῦρο θύγατερ, εἰς οὐράνιον θάλαμον, εἴσελθε εἰς αἰίζωα, τῆς δόξης

βασίλεια, τῆς αἰωνίου εἰρήνης, κομιζομένη τὴν ἔλλαμψιν· δι' ἧς, ὦ Εἰρήνη, καταφαίδρυνον τοὺς πόθω, σὲ μακαρίζοντας.

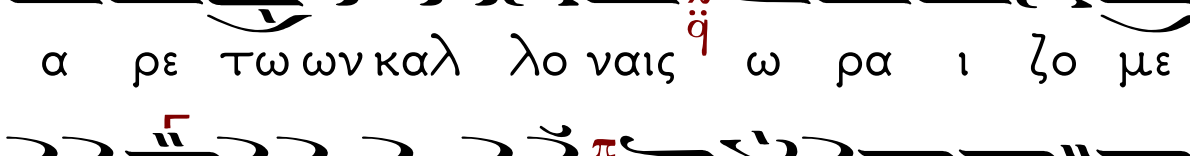
 ω φθης του Βα σι λε ως Χριστου

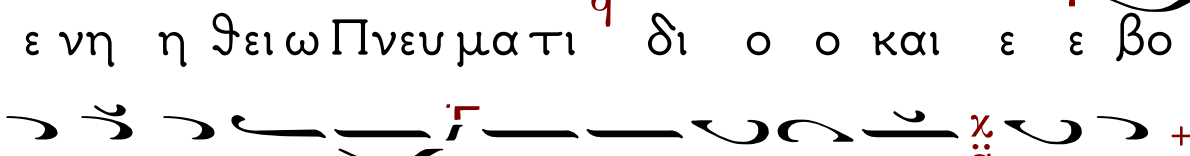
 νυμφη Ο σι αως σε μνηη και α κη ρα α

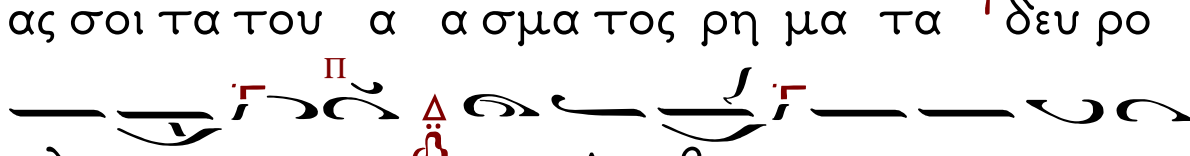
 τος α γνει ας πε ποι κι ιλ με ε νη και

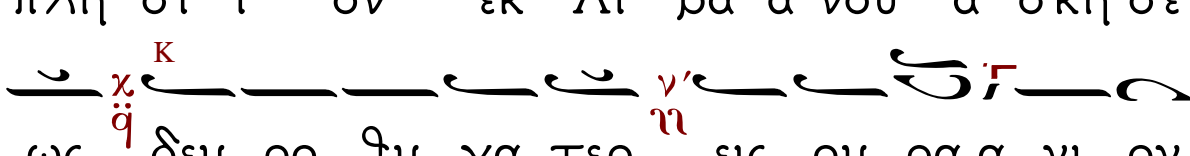
 α ρε τωων καλ λο ναις ω ρα ι ζο με

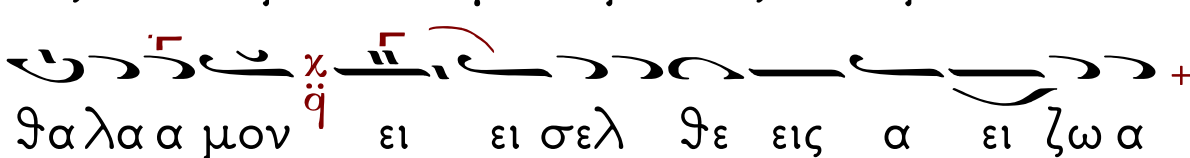
 ε νη η θειω Πνευματι δι ο ο και ε ε βο

 ας σοι τα του α ασματος ρη μα τα δευ ρο

 πλη σι ι ον εκ Λι βα α νου α σκη σε

 ως δευ ρο θυ γα τερ εις ου ρα α νι ον

 θαλαα μον ει ει σελ θε εις α ει ζω α

της δο οξης βασι λεια της αι ω νι ου ει ει
 ρη η η νης κο μι ζο με ε νη την ε λ λα α μ
 ψιν δι ης ω ει ρη η νη η κα τα φαι
 δρυ νον του ους πο ο θω σε μα κα ρι ζον
 τας

ε ε μου ου ου ου σα εμ φο ρη θω
 ω ω ω ω μεεν ου ου ουν πα α α αν τες
 της παρ αυ τη η ης δω ρε α α ας και
 ι δω μεν τη δι ι ι α ανοι οι οι α
 οι α ας χα α ρι ι τος εν δι ι ι κως η
 η ζι ι ι ι ω ω ω ω ται της παρ θε νι
 ι ας η λαμ πη η δων της α πα θει ει ας
 το ο κει ει μη η λι ι ον των μυ στι κω
 ων α ρω ω μα α α των η η ε εμ πλε
 ω ως φι α α α α λη εν τω οικω
 γαρ του Θε ε ου πα ραρ ρι πτει ει σθαι ε ζε

λε ξα α α το η προ ο σκαι αι αι αι ρο ον ε
 ε ε χειν τι μη η ης α πο ο ο ο λα α α
 αυ σιν ο ο θεν αγ γε λι κως δι α α α
 πρε ψα α σα αγ γε λι κης ευ κλει α ας ε τυ υ
 χε και πρε σβευ ει α α πα α αυ στως τω ει ρη
 να α α α αρ χη Θε ω ει ρη νε
 ε ε ε ευ σαι αι το ο ον κο ο ο ο ο
 σμον και σω ω σαι τας ψυ χα α α ας η η η
 η μων

^χ ^N
^ν ^α
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας τω ναι ω νων α μην ^ν ^α

^χ ^N
^ν ^α
Τα ου ρα νι α υ μνει σε κε χα ρι τω

με ε ε νη Μη η η τη ρ α νυ μ φευ τε ^ν ^α και

η μεις δο ξο λο γου μεν ^α ^α την α νε ξι χνι

α στον σου γεν νη σιν ^α ^α Θε ο το κε πρε σβε ευ

ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω

ω ω ω ν ^ν ^α

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

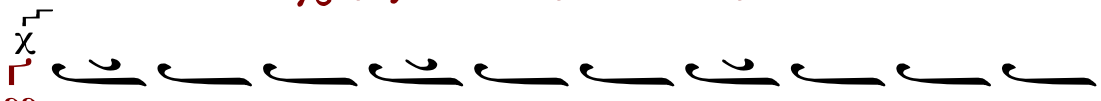
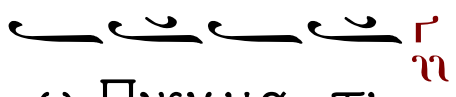
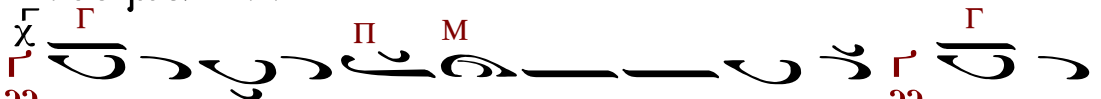

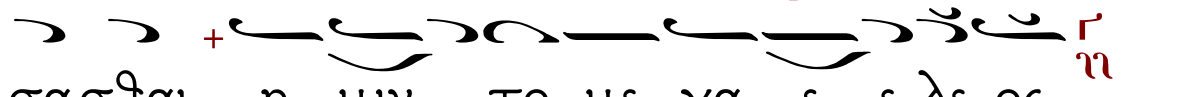
ὁ ἱερεύς:

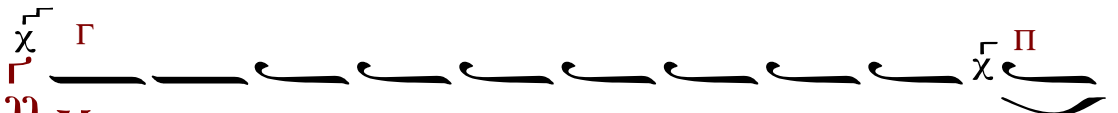
“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.

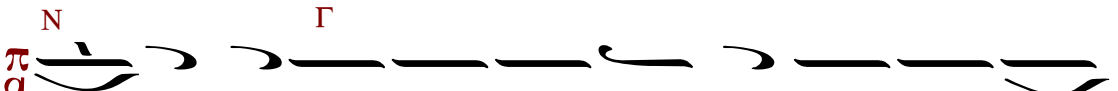
ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

^χ_α
 Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

 ω Πνευμα τι
^χ_α ^Γ ^Π ^Μ ^Γ
 Δοξαν ρε ουσαν υ πε ρι δουσα νυμφη
^Π ^Μ ^Γ
 α μωμος ω φθης του Λογου δι α σκη σε

 ως Ο σι ι α ε εκλαμ ψα σα ως ουν Ει

 ρη νη τυ χου ου σα του πο θου σου εν ο μο

 νοι α η μα ας δι α φυ λα α τε α ζι α γα

 στε Χρι στω τω Θε ω πρε σβευ ου σα δω ρη

 σα σθαι η μιν το με γα ε ε λε ος

^{χ̣ Γ}
^Γ ^{χ̣ Π}
Και νυν και α ει και εις τους αι ω

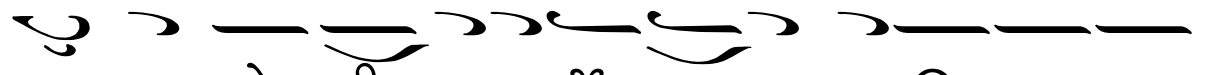
^π
νας των αι ωνων αμην

Θεοτοκίον.

^π^Ν ^Γ
Ετην μεσι τευ σα σαν την σω τη ρι

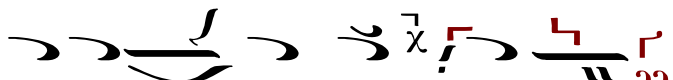
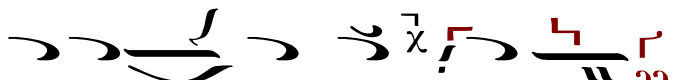
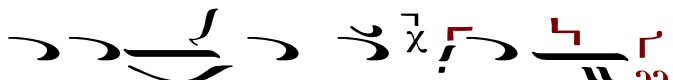
^{χ̣}
αν του γε ενους η μων α νυ μνου μεν Θε ο

^Π ^π^Γ
το ο κε Παρθε ε νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ

^Π
σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και Θε ος η

^{χ̣}
μων το δι α Σταυρου κατα δε ζα α με νος πα

^π^Γ ^{χ̣}
θος ε λυ τρω σα τω η μας εκ φθο ρα ας

^{χ̣} ^Γ ^Γ
ως φι λαν θρω πο ο ο ος

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλουράς Βέροιας.